

єдиним нормативним актом, у якому зазначається про антитерористичну діяльність в мережі Інтернет є Закон України «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України». Однак, навіть він розуміє тероризм в Інтернеті надто вузько та не передбачає жодних конкретних засобів протидії йому.

Список використаних джерел

1. Global terrorism index 2020: measuring the impact of terrorism. The Institute for Economics & Peace URL: <https://www.visionofhumanity.org/wp-content/uploads/2020/11/GTI-2020-web-1.pdf> (дата звернення: 07.11.2021).
2. Тулешева С. М. Антитеррористическая деятельность Республики Казахстан в Интернет-пространстве. Актуальные проблемы международных отношений и международного права. 2019. С. 430–438.
3. «Крайстчерчский призыв»: каковы достижения? URL: <https://www.diplomatie.gouv.fr/ru/politique-etrangere/cifrovaya-diplomatiya/evnenements/article/l-appel-de-christchurch-quelles-avancees-12-mai-2021> (дата звернення: 07.11.2021).
4. Глобальная контртеррористическая стратегия Организации Объединенных Наций: седьмой обзор: Проект резолюции, представленный Председателем Генеральной Ассамблеи от 23 июня 2021. URL: file:///C:/Users/Asus/Downloads/A_75_L.105-RU.pdf (дата звернення: 07.11.2021).

Науковий керівник: асистент кафедри Музика В. В.

ПЕТКОВА АНАСТАСІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА, ТАРАСЮК КАТЕРИНА ПЕТРІВНА

Національний університет «Одеська юридична академія»

ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ЛЮДСТВА

Злочини проти миру і людства є одними з найбільш тяжких, на думку світової спільноти. Це визнається також і світовим законодавством. Питання злочинності, однією зі складових якої є тортури і жорстоке, безжальне або таке, що принижуюче гідність поводження, в наш час набуває все більш глобального характеру.

У сучасній науці, що вивчає правові відносини у сфері кримінального судочинства, під злочинами проти людства слід розуміти такий вид злочинів, що становлять підвищену небезпеку для всієї світової спільноти.

Остаточо даний термін в практиці світового кримінального процесу закріпився за підсумками Нюрнберзького і Токійського трибуналів. І до теперішнього часу вживається термін crimes against humanity (злочини проти людства). Тоді ж дані

терміни були розкриті в результаті роботи комісій і комітетів з підготовки трибуналу [1, с. 15].

Одним з перших прикладів суду над військовими злочинцями, які вчинили злочини проти миру і людства, є Нюрнберзький процес, так Статут визначає злочини проти людства, як «злочини проти миру, а саме: планування, підготовка, розв'язання або ведення агресивної війни або війни в порушення міжнародних договорів, угод або запевнень, або участь в загальному плані або змові, спрямованих до здійснення будь-якого з вищевикладених дій» [2].

Даними злочинами вважаються агресивні дії, спрямовані на розв'язання і ведення війни, а також пособництво в подібних діях. Злочини, що потрапили під це визначення безсумнівно здійснювалися і раніше.

А також: «злочини проти людства, а саме: вбивства, винищення, поневолення, заслання та інші жорстокості, вчинені щодо цивільного населення до або під час війни, або переслідування з політичних, расових або релігійних мотивів з метою здійснення або у зв'язку з будь-яким злочином, що підлягає юрисдикції трибуналу, незалежно від того, чи були ці дії порушенням внутрішнього права країни, де вони були вчинені, чи ні» [2]. Злочини проти людства визначаються як злочини саме проти мирного населення, вчинені під час війни. Необхідно звернути увагу на останню частину визначення. Де сказано, що подібні злочини будуть засуджені незалежно від внутрішнього права країни, де вони мали місце бути.

Крім того, після закінчення Другої світової війни для суду над японськими мілітаристами був створений Токійський трибунал. У Статуті і діяльності Токійського трибуналу принципи, вироблені в рамках Нюрнберзького процесу, знайшли своє закріплення і подальший розвиток [3].

Перелік військових злочинів і злочинів проти людяності, що міститься в Статуті Нюрнберзького трибуналу, згодом значно розширюється Женевськими конвенціями про захист жертв війни 1949 р. і Римським статутом міжнародного кримінального суду, якими прямо заборонені діяння, які кваліфікуються як злочини проти людяності [4].

Важко було б сказати, що всі злочини, які були кваліфіковані як «злочини проти миру і людства» були новими для історії, у XX ст. злочини першої та Другої світових воєн потрясли весь світ. Масштаби даних злочинів не знали кордонів, тому вироблення визначень була необхідна, незважаючи на глобальність і популярність Нюрнберзького процесу, проблема злочинів проти світу і людства залишається актуальною. Про це говорять досліджувавши за ним трибунали по Югославії, Руанді і Сьєрра-Леоне.

Список використаних джерел

1. Маєвська А. Злочини проти людяності: міжнародно-правовий аспект : дис. ... канд. юрид. наук. Харків, 2002. С. 14–27.
2. The International Military Tribunal for Germany. URL: http://avalon.law.yale.edu/subject_menus/imt.asp (дата звернення: 11.10.2021).
3. Judgment International Military Tribunal for the Far East. URL: <http://www.ibiblio.org/hyperwar/PTO/IMTFE/index> (дата звернення: 11.10.2021).
4. Rome Statute of the International Criminal Court. URL: <http://www.webcitation.org/66vwVRVSf> (дата звернення: 11.10.2021).

Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри Каненберг-Сандул О. К.